

Rust vinden

Preek

Dienst zondag 21 juli 2024

Arte Havenaar

Noorderlicht
ROTTERDAM
dienst

Preek

Dienst zondag 21 juli 2024, voorganger: Arte Havenaar

Rust vinden

Bijbelgedeelten: Leviticus 25:1-12, Lucas 4:16-21, Matteüs 11:25-30.

WVandaag wil ik met jullie nadenken over een diep verlangen dat we allemaal kennen: de behoefte aan rust. We leven in een wereld vol drukte en chaos, waar de eindeloze cyclus van werken en zorgen ons vaak overweldigt. We hunkeren naar een gevoel van volheid en compleetheid, dat het goed is, dat het af is, maar we vinden het vaak niet. Onze maatschappij eist een voortdurende beschikbaarheid. Smartphones zorgen ervoor dat we altijd bereikbaar zijn. Sociale media bombarderen ons met beelden van perfecte levens, waardoor we ons vaak gedwongen voelen om ons eigen leven aan deze normen te meten. Daarnaast voedt het consumentisme in onze samenleving een verlangen naar meer bezit. Advertenties, helemaal toegespitst op jouw smaak, moedigen ons aan om te consumeren. Is het ooit genoeg? Wanneer ben je tevreden?

In de Bijbel vormt rust een centraal thema. Van het begin tot het eind is het verweven met hoe God zich laat kennen. Laten we samen op reis gaan door de Bijbel om te ontdekken hoe God ons uitnodigt om ware rust te vinden, rust die ons diepste verlangen vervult.

We beginnen met het getal zeven, dat heeft een bijzondere betekenis in de Bijbel. In het Hebreeuws is het woord voor zeven verbonden met het idee van volheid of compleetheid. Het af, het is goed. Dit zien we al in het begin van de Bijbel, in Genesis 1. De schepping begint met duisternis en chaos, maar God spreekt en brengt licht en orde, en zelfs leven. Dit gebeurt in zes dagen, en elke dag klinkt het: "Het was avond en het was morgen." Maar op de zevende dag gebeurt er iets bijzonders. God stopt en rust. Op deze dag voltooit Hij de schepping, en klinken de woorden "Het was avond en het was morgen." niet. Het is alsof die zevende dag geen einde heeft. Gods aanwezigheid vult de schepping en het was goed. Het land voorziet in alles wat Gods schepselen nodig hebben, inclusief de mensen. Dit is de rust, de tevredenheid, van de zevende dag. De Bijbel vertelt dat wij voor die rust gemaakt zijn. En ik durf de stelling wel aan dat wij die innerlijke rust, die tevredenheid, allemaal diep van binnen verlangen. Maar helaas, we kennen het verhaal, de mens wordt misleid en komt van de rust in de onrust. Maar hier eindigt het verhaal van God met mensen niet. Hij wijst ons een weg terug naar de rust. Het evangelie gaat over meer dan alleen het vergeven van foute dingen die mensen doen, het gaat om een alomvattend herstel van Gods schepping. Hij gaat een weg met ons, om ons terug te brengen naar de rust van die eerste zevende dag. Terug naar de bestemming de schepping zoals die in Genesis wordt verteld.

God kiest het volk Israël om hen de ervaring van ultieme rust te geven, zodat zij het met anderen kunnen delen. Maar hoe kan dit gebeuren als ze slaven zijn in Egypte? God confronteert Egypte en bevrijdt de Israëlieten, leidt hen door de duisternis en chaos op weg naar het Beloofde Land. In de wildernis nodigt God hen uit om te leven alsof ze al in het Beloofde Land zijn. Hoe? Door elke zevende dag hun werk te stoppen en te rusten, om te "sabbatten," zodat ze kunnen genieten van Gods goede wereld. Dit is de sabbat, die elke week op de zevende dag wordt gevierd. Maar er is meer. De sabbat is slechts één van de zeven feesten die Israël elk jaar viert, en elk feest resoneert de zevende dag van de schepping. Daarnaast worden elke zeven jaar slaven bevrijd, schulden vergeven en mag het land een heel jaar rusten. En dan, elke zeven keer zeven jaar, is er het ultieme zevende dag rust, het jubeljaar.

Dan wordt alles hersteld, alle schulden vergeven en iedereen krijgt hun land terug. Toen de Israëlieten het land binnengingen, lukte het niet om die cadans van rust en loslaten te blijven. En we lezen dat ze opnieuw tot slaaf gemaakt worden en worden meegevoerd door een onderdrukkende natie. Maar de profeten van Israël zeiden dat hun ballingschap op een dag zou eindigen en dat het ultieme jubeljaar van vrijheid en rust zou komen. En die profetie leest Jezus voor aan het begin van zijn missie. Op de zevende dag, de sabbat lanceert hij zijn publieke missie, leest uit de boekrol van Jesaja en kondigt aan dat het tijd is voor alle gevangenen en slaven om vrijgelaten te worden. Hij zegt: 'Vandaag is de schrifttekst die jullie gehoord hebben in vervulling gegaan.' Met deze woorden claimt Jezus dat de profetie van Jesaja nu werkelijkheid wordt door zijn aanwezigheid en werk. En door zijn missie op deze dag te beginnen, benadrukt Jezus dat Hij de vervulling is van de Sabbat en brenger van de innerlijke rust die we kennen uit Genesis 1. En dan wordt het Goede Vrijdag, Jezus wordt gedood, zijn missie lijkt ongedaan gemaakt. Maar let goed op. Jezus sterft aan het einde van de week, en zijn lichaam rust in het graf tijdens de sabbat. Dit is geen toeval. Net zoals God rustte op de zevende dag van de schepping, rust Jezus op de sabbat na zijn verlossingswerk. En dan, op de achtste dag, de eerste dag van een nieuwe week, gebeurt er iets opmerkelijks. Jezus staat op uit de dood. Het is de eerste dag van een nieuwe schepping. Net zoals God aan het begin van de tijd zei: "Er zij licht," en er was licht, zo breekt nu Gods licht en leven door de duisternis van de dood heen. De onrust en chaos hebben het definitief verloren. En hierdoor mogen wij hopen op de ultieme zevende dag en geloven dat wij daar naartoe onderweg zijn. Toch voelt dat heel vaak niet zo, het lijkt er eerder op dat we onderweg zijn naar een wereld zonder momenten van rust. Een wereld waar mensen hun identiteit halen uit hun werk en over niets anders kunnen praten. Maar onze identiteit ligt niet in die zes werkdagen, maar in de zevende dag.

Werken, werken, werken. Altijd maar bereikbaar zijn. Dat is geen heilzame weg. De zevende dag leert ons dat we mogen stilstaan en genieten. Rust nemen staat vaak niet bovenaan je to-do lijstje, maar het is wel heel belangrijk. Laten we dat meer doen, rust nemen, je smartphone wegleggen als je bij elkaar bent, neem stille tijd, maak een wandeling zonder oortjes, ga niet je administratie doen op zondagavond. Allemaal goede adviezen, en je weet voor jezelf wel wat voor jou van toepassing is, waar komt bij jou de onrust vandaan? Kijk daar eens goed naar. Maar er is meer. In Jezus gebeurt er namelijk iets wezenlijk, iets fundamenteels dat alles praktische handvatten te boven gaat. Hij zegt:

"Kom naar mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, dan zal ik jullie rust geven."

En dat heeft alles te maken met wie je mag zijn in Christus. Je bent niet je werk, je bent niet het niveau wat je op school doet, je bent niet wat je hebt aan mooi dingen, je bent niet het beeld wat er op de sociale media van je bestaat. Je bent Gods kind, daarin mag je rust vinden. Zoals de mens in Genesis 1 in harmonie met God leefde, in vertrouwen, in liefde. Zo mogen wij weten dat welke meetlat onze maatschappij ook aan ons opdringt. God kijkt anders. "Kom naar mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, dan zal ik jullie rust geven." In een wereld waarin de drukte en chaos ons vaak overweldigen, waarin we voortdurend worden uitgedaagd om te presteren en te voldoen aan externe verwachtingen, biedt Jezus ons een andere weg. Hij nodigt ons uit om naar Hem toe te komen, onze lasten op Hem te leggen en rust te vinden voor onze zielen. Onze maatschappij vertelt ons dat onze waarde afhangt van wat we bereiken en bezitten. Maar Jezus herinnert ons eraan dat onze identiteit gevonden wordt in Hem. Laten we niet langer de illusies najagen van deze wereld. Maar laten we in plaats daarvan onze rust zoeken in Jezus, de bron van ware vrede. Dat lijkt misschien heel ingewikkeld, maar begin maar gewoon klein. Het begint met contact maken, je leven delen met God. Bidden, stil worden, een stukje uit de bijbel lezen. Alleen thuis, hier samen in de kerk, doe mee met een kring. Kom maar bij Hem met je lasten en vermoeidheid. Hij zal je rust geven.

